

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 68. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614062496/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

At bevæge Starosten til Medlidenhed, var imidlertid, som hans tidligere Forsøg havde overbeviist ham om, aldeles umuligt, og hemmelig at befordre Fangens Flugt, syntes Adalbert en uovelig Sag; paa den anden Side forekom det ham uridderligt og feigt, hvis han, uden Modstand, overlod den ulykkelige Sanger i sine Fienders Vold. Overhovedet ansaae han det for uværdigt, hvis han, i den Alder, han nu havde naaet, opoffrede sine Grundsætninger for en Andens Villie; ja det forekom ham, som om han hidtil just ikke havde givet store Prøver paa den Selvstændighed, der anstaaer en Mand, og han rødmede ved den Tanke, at selv den letsindige Casimir, (hvori vi for Resten ei ubetinget kunne give ham Ret), lagde en større Kraft for Dagen, end han, eftersom denne gik den Vej, Naturen havde tegnet for ham, og dristig viste sig, som han var, uden Hensyn til, om de Andre vare misfornøiede dermed eller ei.

Da klang Harpeterne endnu høiere, ligesom de vilde tilkiendegive Adalbert, at det Øieblik allerede var kommet, hvori han skulde vise, om han længere vilde samtykke i sin egen Umyndighedstilstand, eller ei. Han sprang da op med det faste Forsæt at befrie den Fangne, hvad det saa skulde koste. Hans første Tanke var at betroe sig til Casimir, men, ved nøiere Overlæg, fandt han det raadeligere at aabenbare sin Hensigt for den gamle Michael, der af Hiertet elskede den gamle Tid, og hos hvilken han derfor sikkert regnede paa at finde Bistand.

Han erindrede fra forrige Tider, at Michael havde et lille Kammer øverst oppe under Taget. Til dette begav han sig nu med sagte Fied. Han bankede flere Gange paa Døren, men fik intet Svar, han formode de da, at den Gamle sov haardt, og bankede stærkere, men forgievs, endelig forsøgte han selv at aabne Døren, men den var i Laas, tilsidst kaldte han paa